

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต พ.ศ.2550 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 1.ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2.เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4.การวิเคราะห์ข้อมูล
- 5.สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้คือกลุ่มบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต พ.ศ.2550 ซึ่งคณะผู้วิจัยกำหนดไว้เป็น 5 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ กลุ่มอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต กลุ่มนักศึกษาปัจจุบันที่กำลังศึกษาอยู่ชั้น ปีที่ 2 ทุกวิชาเอก กลุ่มผู้สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2551 และปีการศึกษา 2552 และกลุ่มผู้สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2551 และปีการศึกษา 2552

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการสำรวจด้วยการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากรและได้รับแบบสอบถามกลับคืนซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ดังนี้ กลุ่มอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จำนวน 20 ท่าน กลุ่มนักศึกษาปัจจุบันที่กำลังศึกษาอยู่ชั้น ปีที่ 2 ทุกวิชาเอก จำนวน 35 คน กลุ่มผู้สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2551 และปีการศึกษา 2552 จำนวน 70 คน กลุ่มผู้สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2551 และปีการศึกษา 2552 จำนวน 70 คน สำหรับกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งถูกเลือกโดยคณะผู้วิจัยจำนวน 10 ท่าน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบบันทึกข้อมูล สำหรับเก็บข้อมูลทุติยภูมิ เช่นจำนวนนักศึกษา คุณสมบัติและพฤติกรรมการศึกษาของอาจารย์ผู้สอน สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน

2. แบบสอบถามที่ผู้วิจัยปรับปรุงจากงานวิจัยอื่น ๆ ในการออกแบบสอบถามจะใช้แบบสอบถามทั้งแบบปลายปิดและเปิดโดยมีการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

2.1 กำหนดประเด็นและขอบเขตของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการวิจัย

2.2 นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ฉบับร่างไปทดลองใช้ (Try – out) กับกลุ่มบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรที่ไม่ใช่ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 3 ราย เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาที่สอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง

2.3 นำผลการวิเคราะห์แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ฉบับร่างที่นำไปทดลองใช้เพื่อการทำ

2.3.1 การหาความเที่ยงตรง (Validity Test) ในการทดสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามด้วยการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้นำดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity Index = CVI) เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาว่าสามารถวัดได้จริงและตรงตามประเด็นที่ต้องการศึกษาและสอดคล้องกับทฤษฎีหรือไม่ ผู้เชี่ยวชาญจะให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขและเพิ่มเติมบางส่วนของแบบสอบถาม และสามารถแก้ไขข้อบกพร่องได้ค่าเที่ยงตรงค่า $CVI \geq 0.8$ จึงยอมรับโดยมีสูตรดังนี้

$CVI = \text{จำนวนคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นในระดับ 3 และ 4} / \text{จำนวนคำถามทั้งหมด}$
(เตือนใจ ศรีสถิตนรากร, 2550:223-224)

2.3.2 การหาความน่าเชื่อถือ (Reliability Test) ทำโดยการนำแบบสอบถามมาหาค่าความน่าเชื่อถือโดยใช้โปรแกรมสถิติสำหรับนักสังคมศาสตร์ด้วยการใช้หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach'Alpha Coefficient) โดยค่าความเที่ยงของเครื่องมือวิจัยตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้คือ 0.8 ขึ้นไป (เตือนใจ ศรีสถิตนรากร, 2550:236-237)

2.4 จัดทำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จริง เพื่อให้เหมาะสมกับการประเมินครั้งนี้จึงจัดทำแบบสอบถามจำนวน 5 ชุด คือ

ชุดที่ 1 สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ 10 ท่าน

ชุดที่ 2 สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลจากอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จำนวน 20 ท่าน

ชุดที่ 3 สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาปัจจุบันที่กำลังศึกษาอยู่ชั้น ปีที่ 2 ทุกวิชาเอก จำนวน 35 คน

ชุดที่ 4 สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2551 และปีการศึกษา 2552 จำนวน 70 คน

ชุดที่ 5 สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ใช้มหบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2551 และปีการศึกษา 2552 จำนวน 70 คน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัย ดังนี้

1. ส่งเอกสารหลักสูตรให้ผู้ทรงคุณวุฒิอ่านล่วงหน้าและนัดวันไปสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเพื่อเก็บข้อมูล

2. เก็บข้อมูลจากมหบัณฑิต และผู้ใช้มหบัณฑิต โดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์และให้ผู้ตอบกรอกข้อมูลด้วยตนเอง แล้วส่งกลับทางไปรษณีย์

3. เก็บข้อมูลจากอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาปัจจุบัน โดยแจกแบบสอบถามให้และตามเก็บข้อมูลหลังแจกแบบสอบถามไปแล้ว 1 อาทิตย์สำหรับข้อมูลเรื่องการใช้หลักสูตรของรายวิชาที่สอนจะเก็บข้อมูลสุดท้ายของ ภาคการศึกษา

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คณะผู้วิจัยได้กำหนดการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 5 ตอน ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและระดับความคิดเห็นด้านความเหมาะสมและความทันสมัยของวัตถุประสงค์ โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตรต่อบริบทปัจจุบัน ของอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาปัจจุบัน ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้ใช้มหบัณฑิตในสถานประกอบการ

2. การวิเคราะห์ระดับความเห็นด้านความพร้อมของปัจจัยนำเข้าต่อการผลิตมหบัณฑิตที่พึงประสงค์ในปัจจัยด้านความพร้อมและความเหมาะสมของสิ่งสนับสนุนการสอน ของอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาปัจจุบัน และผู้สำเร็จการศึกษา

3. การวิเคราะห์ระดับความเห็นด้านการใช้หลักสูตร ของอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาปัจจุบัน และผู้สำเร็จการศึกษา

4. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตในสถานประกอบการ การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การใช้หลักสูตรของผู้สำเร็จการศึกษาและผู้ใช้บัณฑิตในสถานประกอบการ

5.การวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความเห็นการใช้หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต พ.ศ. 2550 ของผู้สำเร็จการศึกษากับระดับความพึงพอใจที่มีต่อระดับการใช้บัณฑิต ของผู้ใช้นักศึกษาในสถานประกอบการและการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นในการประเมินหลักสูตรของผู้ทรงคุณวุฒิในลักษณะความถี่ของกลุ่มความคิดเห็นของการประเมินหลักสูตร

สำหรับเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยของแต่ละระดับความเห็น คณะผู้วิจัยใช้คุณสมบัติเรื่องความต่อเนื่องของคะแนนเป็นแนวเทียบผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Best. 1983:189 อ้างถึงใน วสันต์, 2541:66) โดยสำหรับการวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้ปรับระดับค่าคะแนนความเห็นเป็น 5 ช่วงสำหรับข้อคำถาม 5 ระดับดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึงความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุดหรือเหมาะสมน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.50 หมายถึงความคิดเห็นในระดับน้อยหรือเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึงความคิดเห็นในระดับปานกลางหรือเหมาะสม

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึงความคิดเห็นในระดับมากหรือเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึงความคิดเห็นในระดับมากที่สุดหรือเหมาะสมมากที่สุด

หากข้อคำถามเป็น 4 ระดับจะปรับระดับความคิดเห็นเป็น 4 ช่วงดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.75 หมายถึง ไม่มี

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.76 – 2.50 หมายถึง น้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.25 หมายถึง ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.25 – 4.00 หมายถึง มาก

และหากข้อคำถามเป็น 3 ระดับจะปรับระดับความคิดเห็นเป็น 3 ช่วงดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.66 หมายถึงความคิดเห็นในระดับน้อย,เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.67 – 2.33 หมายถึงความคิดเห็นในระดับปานกลาง,เหมาะสม

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.34 – 3.00 หมายถึงความคิดเห็นในระดับมากหรือเหมาะสมมาก

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยค่าสถิติพื้นฐาน สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้ค่าความสอดคล้องภายในแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) และสถิติที่ใช้ทดสอบความเป็นอิสระกันของระดับความคิดเห็นของตัวแปร 2 กลุ่มคือ ไคสแควร์ (Chi-Square Test)